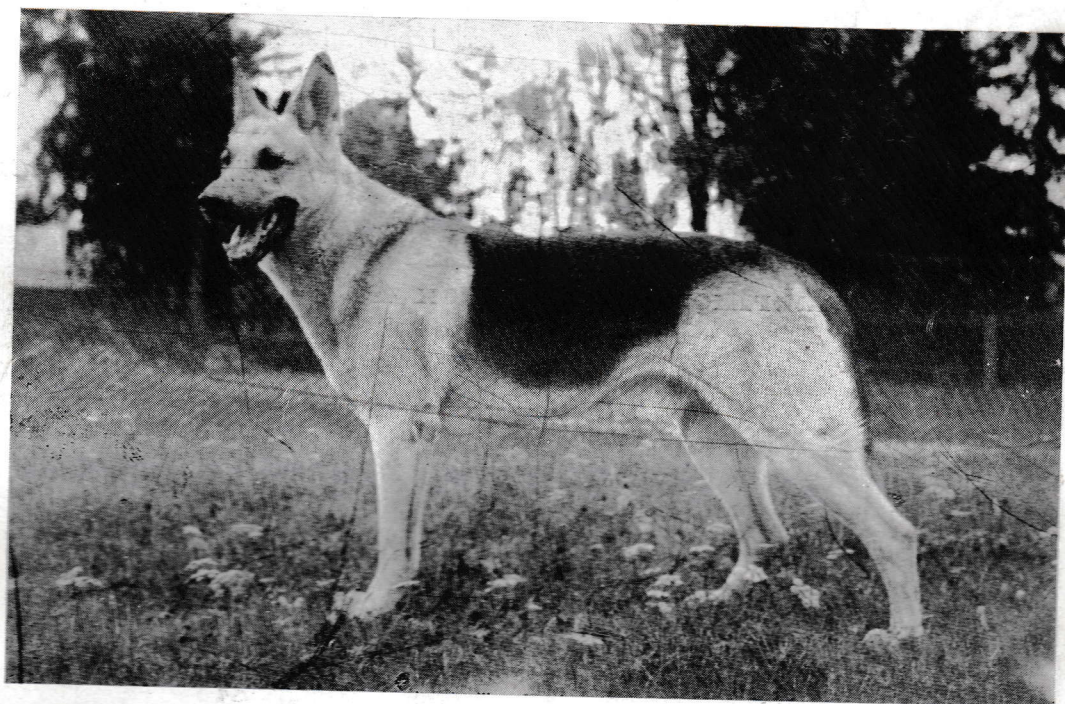

VÅRA
SCHÄFER
HUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

LORD (ODEN) AV FENRISULVEN, 769 HH, som är fallen efter Lord v. Wittenberge, undan Segerbos Tessan, f. 29/4 1933, har erövat 8 1:sta pris, därav 2 i segrareklass; 2 3:dje pris skl; 3 certifikat, därav ett internationellt skönhetscertifikat, samt 4 hederspris, däribland Vitakalkpokalen.
Äg. Lärarinnan Lalla Johansson, Sandviken.

*Svenska Schäferhundklubbens styrelse
tillönskar medlemmarna God Jul och Gott Nytt År*

N:o 5

1937

Julen 1937

En burk maga- sinerad vitalitet

En burk Vitakalk - det är en burk magasinerad vitalitet till gagn för Eder hund.

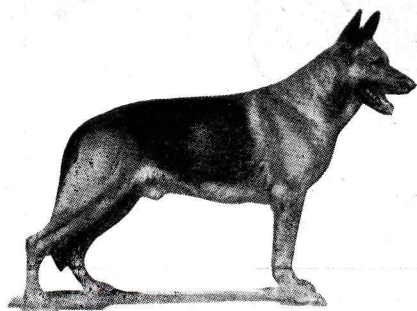
Vitakalkutfordrade hundar äro vitala hundar och vitala hundar äro värdefulla hundar.

Därför har för många hundägare en regelbunden utfodring med Vitakalk blivit ett led i en rationell hundskötsel.

VITAKALK

Vitalitetsbefrämjande tillsatsfoder

Tekniska fabriken Jofur - Box 468 - Stockholm

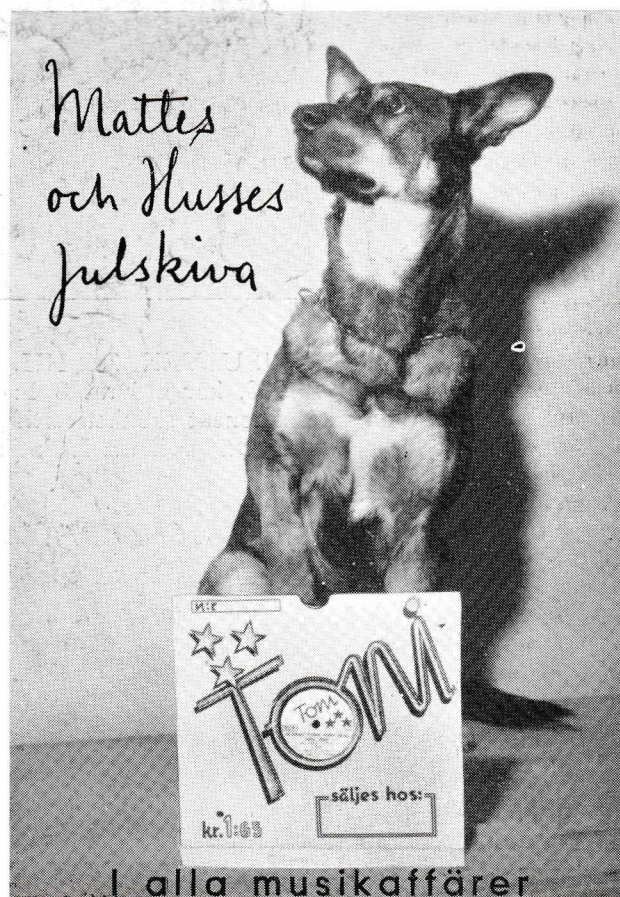
**Gör honom till vad Ni själv
önskar han skall bli,**

en hund av vilken Ni
kan fordra allt!

Utfodra honom därför med
Tengers Hundbröd

som ger
energi, uthållighet,
kraft och hälsa.

Begär det hos Eder handlare.

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årgång 14

Organ för
Svenska Schäferhundklubben
Ass. med S. K. K.

Red. o. ansv. utg.: Sigfr. Sund
Red.: Ringvägen 110, 4 tr., Sthlm
Tel. 43 61 13

N:o 5, 1937

Förändringar

Den 30/11 1937 anhöll klubben sitt höstsammanträde å Hotel Anglais i Stockholm. Föredragningslistan upptog bl. a. styrelseval. Att det skulle komma att ske vissa förändringar inom vår styrelse, visste vi redan på förhand, ty trenne av våra värderade styrelseledamöter, kapten Hans Edman, fotograf Uno Friberg och köpman Åke Engström, hade på grund av bristande tid begärt att icke behöva ifrågakomma vid höstens val. Dessa våra klubbkamrater hava under den tid, som de fungerat inom styrelsen, nedlagt ett förtjänstfullt, oegennyttigt och uppoffrande arbete.

Hr Friberg har av de tre nämnda varit med längst och under en period fungerat som klubbens skattmästare. Under de senaste åren har han ansvarat för att tävlingarna gått i lös. Han har anskaffat prisdomare, en uppgift, som inte alla gånger varit den lättaste och som ibland förorsakat honom rätt stora bekymmer, ty under förhanden varande omständigheter stå icke prisdomare att taga på hyllan när och hur som helst. Men vännen Friberg har med sitt glada och vinnande sätt gått iland med uppgiften till allas belåtenhet.

Uno Friberg, som är en flitig tävlingsförare, har varit med från klubbens begynnelse. Det var nog inte riktigt meningen, att han skulle bli schäferhundägare —, men omständigheterna gjorde emellertid, att så blev fallet. Av en känd hundhandlare — på den tiden verksam inom klubben — hade Uno Friberg beställt en dobermannpinchervalp. Valpen levererades, och vännen Uno började pyssla om sin nyförvärvade dobermann, som började att i oroväckande grad likna en schäfer —! Det var nämligen också en schäfer-

valp, som kommit i hans ägo och som sedermera blev Sveriges första officiellt godkända rapporthund, lydande namnet Raya. Uno Friberg har ägt icke mindre än fem schäferhundar, däribland den kända Hedens Vargen och sin nuvarande Vargen Excelsior.

Det förtjänar här omnämnas, att klubben haft nöjet att mottaga inte mindre än fyra ställiga vandringspris av hr Friberg, som därmed ytterligare bevisat sitt varma intresse för klubbens arbete.

Till de avgående styrelseledamöterna ber klubben närmast ja framföra sitt förbindligaste tack.

I de nu avgående ledamöternas ställe har invalts redaktör Gösta Holmström, som skall övertaga tidningens redigering, samt herrar Elis Claesson och Ernst Guldbrandsson. Vi få hoppas, att våra nya styrelseledamöter känna sitt ansvar, och att de efter bästa förmåga och ärliga strävan komma att biträda sina äldre kamrater inom styrelsen, vars arbete knappast kan betecknas som en dans på rosor. Den, som event. låtit sig inväljas i en styrelse som vår med tanke på att endast behöva fylla en plats på papperet, har säkert bedragit sig, ty det finns arbete att utföra och klubben fordrar mycket av sin styrelse.

UNO FRIBERG

På grund av för stor arbetsbörda lämnar undertecknad med detta års utgång befattningen som tidskriftens redaktör. Som min efterträdare har styrelsen utsett redaktör Holmström, som jag visserligen icke har nöjet att känna personligen, men som jag livligt hoppas skall, då han på nyåret övertager tidskriften, möta samma förståelse, som kommit mig till del. För mig återstår blott att säga ett hjärtligt välkommen —!

Till klubbens medlemmar ber jag att till sist få framföra mitt hjärtinnerliga tack för gott samarbete under den tid, som tilländalupit.

Bästa schäferhundvän, håll fanan högt och värna om Din klubb och Din vän schäferhunden —!
Stockholm i december 1937.

Sigfr. Sund.

En spårtävling i Tyskland

För någon tid sedan hade klubben nöjet att göra bekantskap med en av Tysklands mest framstående brukshundsexperter, nämligen Herr Fritz Dominick, som då gästade oss och som därvid framlade sina synpunkter om tysk brukshunds rörelse på en särskilt anordnad klubbafton på Filips konditori. Han talade om spårning med hundar och om dessas näsarbete i övrigt.

Ute vid Västberga hade några klubbmedlemmar under ledning av herr Claesson ställt sig till förfogande och visade för herr Dominick våra hundar i arbete på spår och under sakstövning samt vad de lärt sig i lydnadens sköna konst. Herr Dominick förklarade, att det han såg vid tillfället utgjorde ett gott bevis för, att vårt brukshundsarbete står på en mycket hög nivå.

Här nedan följer en redogörelse över en spårhundstävling, som ägde rum den 9 maj i Tyskland. Av denna framgår med all önskvärd tydlighet, att tävlingen inte var en leksak. Herr Dominick skriver:

i år för tredje gången av provinsen Berlin-Brandenburg/Ostmark, ägde rum den 9 maj och var samtidigt uttagningstävling för spårhundar till den s. k. riksturneringen. En tävling, som krävde långt större prestationer, än vad provningsordningen föreskriver. Den beredde de deltagande förarna tillfälle att visa vad deras hundar dugde till ifråga om praktiskt arbete. Tävlingen var öppen för alla klasser.

I öppen klass (12 timmar gamla spår) startade 17 hundar. I åldersklassen (90 minuter gamla spår) startade 29 och i ungdomsklass (40 minuter gamla spår) startade 4 hundar. Deltagareantalet i öppna klassen hade i förhållande till följande år ökat med icke mindre än 60 %, trots att spårens ålder höjts från 90 minuter till 12 timmar. Även ifråga om de övriga klasserna hade prestationskraven höjts samt deltagareantalet stigit. Detta visar till fullo, att högre krav sporrar till ett livligare deltagande. Vi måste uppnå tillförlitliga toppresultat och vi få ej nöja oss med de i provningsordningen tillåtna lägsta poäng.

Området mellan Erkner och Hohenbinde, där tävlingen

hundar, som arrangerades

Vargen Excelsior och Filmstadens Nigger (Niggy) Girl.

ägde rum, bestod av skog, ängsmark samt åker i träde (plöjd). Marken var torr och saknade oftast vegetation, emedan ängen i Spreedalen ännu var fuktig. Vägar och stigar genom området voro betäckta av det för denna provins typiska sandstoftet. Inom hela området fanns gott om vilt, såsom rådjur, harar och kaniner. En torr luft och en för denna årstid ovanlig hetta rådde.

Spåren för den öppna klassen lades ut mellan klockan 17—21 dagen innan eller den 8 maj. För varje spår upp-gjordes en skiss, som sedan överlämnades till prisdomarna. Såsom föremål användes nysågade 5—6 cm. långa träbitar av barrved, vilka föremål endast skilde sig från många omkringliggande kvistar och grenar genom den vita skär-ytan.

När spårläggarna och prisdomarna lämnade tävlingsom-rådet, intågade en avdelning militärer på detsamma för att därstädes avhålla nattövningar. Deras samlings- och ut-gångspunkt var samma plats, som vi utvalt till centrum. På detta sätt skapades en mängd vilseledande spår (Ver-leitung) med ungefär samma ålder som huvudspåren. På grund av deras stora antal, inväntade vi morgondagen med en viss spänning. Klockan 5 på söndag morgon lade vi ut de yngre vilseledande spåren. Dessutom lades talrika så-dana av de många söndagspromenerande samt av de inom området bosatta personerna. Klockan 7,30 startade den första hunden i öppna klassen samt klockan 11,15 lämnade sista hunden i denna klass området. Omedelbart därpå lades inom samma område spåren åt hundarna i åldersklassen. De äldre vilseledande spåren härledde från hundarna i öppna klassen samt från prisdomarna och åskådarna. De yngre vilseledande spåren lades ut särskilt. Till följd av det stora deltagareantalet i denna klass, kunde vi ej undvika, att spåren korsade varandra, men dock så långt möjligt lika för alla hundarna. Hundarna i ungdomsklassen fingo utarbete sina spår utan vilseledande sådana, men på plöja.

Tävlingen som sådan blev en stor framgång. Det var en glädje att se det spårarbete, som presterades — att obser-vera förarna med sina hundar och att draga slutsatser där-av. Det var första gången en sådan krävande tävling gick av stapeln med så högt ställda anspråk på både hundar och förare. Liksom på alla tävlingar saknades ej heller denna gång en mängd överraskningar. Vid vanliga tävlingar kan man som regel räkna med att gamla ringrävar ligga framst och att segraren skall framgå ur deras led. En special-tävling som denna med krav på högsta möjliga prestation skilde sig väsentligt från de förra — detta kunde vem som helst se.

Så till exempel tog yngsta deltagande hunden i öppna klassen (en skyddshund) täten genom ett absolut fel- och klanderfritt arbete. Inte nog med detta — två timmar senare startade han i åldersklassen, som han också vann. Således bevisade han, att hans seger i öppna klassen be-rodde på verkligt kunnande och ej på en ren tillfällighet. En sådan hund måste man se i arbete för att kunna förstå, att tävlingar med krav på högsta möjliga prestationer tjusa envar, som har högre mål, än att äga en hund —!

För denna hund existerade inga svårigheter, varken i form av vilseledande spår, flyende vilt eller färska vilt-spår. Varje åskådare fick det intrycket, att för denna hund existerade blott det spår, han hade att utarbete. Beundrans-värt var även förarens sätt att avhålla sig från varje slags uppmuntran efter starten — han var åskådare som alla andra. Han litade helt på sin hunds kunnande, och detta lugn och tillit återverkade givetvis även på denna.

Näst efter segraren kom fjolårets segrare i öppen klass.

Han gick visserligen förbi första föremålet, men arbetade i övrigt på samma sätt som segraren. Således även här sam-ma lugna, jämna och säkra arbete av såväl hund som för-rarinna, som följde honom helt förlitande på hans kun-nande. Gick det långsamt för hunden på någon väg eller på sandmark, så släppte hon linan och överlämnade hunden åt sig själv.

En annan hund arbetade lugnt och säkert, utan att taga någon notis om en aggressivt skällande foxterrier, vars äga-re underlät att koppla upp odjuret. Två hundra meter från mål anföll terriern, därvid det blev avbrott och hunden förlorade känningen med spåret, som han sedan icke lyr-kades finna. Som sagt, förarinnan måste avbryta tävlingen, men hon kunde dock lämna tävlingsplatsen med den över-tygelsen, att hennes hund utfört ett gott arbete.

Ett annat svårt spår gick över torra granbarr, sandvägar med många främmande spår, över en våt äng och slutligen över torr skogsmark. På grund av förarinnans nervositet måste hunden sättas på spåret tvenne gånger, varefter han spårade bra tills han efter 500 meter kom in på en sandig väg. Eftersom vägen var livligt trafikerad, ansåg sig föra-rinnan böra hjälpa hunden, varför hon drog ned honom på ett synligt bredvid vägen löpande, främmande spår. Hunden vägrade emellertid följa detta, utan kretsade i stället för att hitta sitt rätta spår. Förarinnan sökte återigen inverka på hunden, men på prisdomarnas tillsägelse släppte hon sedan linan, varpå hunden fann sitt rätta spår, som han ut-arbetade lugn och säkert. Ett utmärkt arbete av hunden. Tyvärr måste arbetet till följd av förarinnans inverkan ned-dömas något.

Visserligen svarade ej alla hundarna mot de uppställda kraven. Ett stort antal hundar kommo ej upp till de be-gärda 60 %, varför de ej blevo bedömda. Somliga missade till följd av förarnas lättvindiga sätt att begynna spår-arbetet eller också försökte dessa att inverka på hunden under arbetet, varvid undantagslöst motsatt resultat, än vad som var avsett uppnåddes. Det fanns förare, som försökte gissa sig till var spåret gick och dirigerade också hunden därefter.

En annan hund hade svårt att komma över en med björn-bärsbuskar beväxt plats. Han hittade icke genast fortsätt-ningen av spåret — kretsade och såg på föraren, som då bredvid sig upptäckte ett främmande spår och gjorde en liten vändning åt höger. Denna rörelse var nog för att hunden skulle göra likadant. Han försökte finna spåret åt det hållet och kom därigenom alldeles av sig. Detta nämner jag blott för att därigenom bevisa, att hunden reagerar på våra såväl medvetna som omedvetna rörelser.

Så långt Sandvikens tidning. Förutom Fox delgo hun-erna Fjällvargens Molly, förare Kapten Ernst Wiström, Ivle, Dolly, förare herr E. Holmgren, Harnäs, samt Orry, förare herr Bror Jansson, Upplandsbodarna. Uppvisningen gav avdelningen en icke så liten slant i ssan. Detta tillskott var, om man får tro skattmästaren, merligen välkommet.

En söndag härförleden hade undertecknad nöjet att be-ta Gävle avdelning och då hålla ett s. k. föredrag = rådprat med skioptikonbilder rörande schäferhundens ex-iör och annat. Föredraget föregicks av avdelningens års-te, som hölls under fröken Lalla Johanssons ordförande-p. Som klubbens förtroendeman utsågs hr Nils Lund-st. Det beslöts att anordna en draghundstävling i Gävle, vilken andra klubbens medlemmar skulle inbjudas. En nmitté, bestående av styrelsen för avdelningen med bi-ble av fru Margitta Sergén fick i uppdrag att ordna i saken. Tävlingen skulle vara en tränings dito.

Det var glädjande, att avdelningen sätter igång med nå-ting praktiskt, ty våra schäferhundar är bruksdjur och ste också behandlas som sådana. Låt inte denna för-tiliga hundras bli ett offer för blotta sällskapstanken. I

Kontraster. Kriminalkonstapel Rickard Smedbergs Turk i uppnoisigt sällskap.

En del hundar missade, emedan deras förare underskattade kraven för denna tävling eller överskattade sina hundars prestationsförmåga. De trodde, att en hund, som genomgått polishundsutbildningen, även kunde utarbeta ett

12 timmar gammalt spår, samt att träna hunden blott någon gång då och då.

Elva hundar i den öppna klassen startade även i åldersklassen. Segrare i bägge klasserna blev ovannämnda schäferhund. Ett ganska stort antal hundar, som missade i den öppna klassen, gick sedan upp i täten i åldersklassen. Detta visar, att materialet var utmärkt. En del hundar missade denna klass på grund av uppenbar trötthet. Att denna heta dag och efter en lång järnvägsresa utarbeta två spår var tydligen för mycket för dem. Det kanske berodde på bristande konditionsträning.

Två vanliga Schnauzerhundar presterade ett utmärkt arbete.

Klockan 4 på eftermiddagen lämnade den sista hunden tävlingsplatsen.

Så långt herr Dominick, som här ovan givit oss en liten inblick i det spårarbete, som tillämpas av hans folk. Det är någonting annat än det, som vi äro vana vid. Vi söka på allt sätt lägga spåren så, att inga som helst störande intermezzon behöva inträffat i form av korsande spår etc. Hr D. påpekade även i detta sammanhang, att man icke blott skulle lära av toppresultaten, utan hade han vid beskrivningen av denna tävling även medtagit ej så förstklassiga resultat just därför, att dessa misstag även hade något att lära hundvännen.

Övers. fr. art. ur »Fachschaft für Gebrauchshunde» (GHV) av S. Wolter.

Nattävling

Den i föregående tidskriften oannonserade nattävlingen vid Västberga blev till följd av otjänlig väderlek inställd. Ett 15-tal medlemmar trotsade emellertid vådrets makter och reste ut till sportstugan där de satte igång med extra tävling. Bra gjort —!

På klubbens höstsammanträde bestämdes att nattävlingen skulle äga rum lördagen den 11/12 med början kl. 19.00. I särskild utsänd kallelse till medlemmar i Stockholm med omnejd, meddelades, att anmälningen till den inställda tävlingen alltjämt gällde, såvida icke återbud gavs i god tid. Denna hemställan hör sammades av två, som på grund av sjukdom nödgades avstå från en liten aftontripp. Fem förare behagade emellertid icke anmäla förhinder, varför herrar Hjalmar Jansson, G. H. Andersson och Gu.

Vargen Excelsior och

som voro uppdelade i trenne klasser, sedan de noga läst förutsättningen och studerat skissen, kunde sätta igång med spårskandet. Bland de tävlande befann sig Gösta Nordeman från Södertälje med sin Bicky. Han hade infunnit sig i sällskap med Calle Nygren, som ämnade studera systemet.

Följande placeringar uppnåddes: Klass I: Tanja, f. Emanuelsson, 100 p.; Kej, f. Pärsson, 70 p.; Kåwestugans Riff, f. Brandt, och Puck, f. frk. Velinder, stannade bägge på 50 p. Klass II: Bonn av Corona, f. Enqvist, 100 p.; Bicky, f. Nordeman, 80 p.; Puck, f. Sellin, 50 p.; Bri-Bri av Wennberga, f. Nyberg, 30 p.; Sixten Johansson med Lordy blev utan poäng. Klass III, högsta klassen: Ruff, f. David Olsson, 100 p.; Ramonas Reio, f. Bjuhr, 70 p.; Saba av Corona, f. Carlsson, 50 p.; samt Kelloo, f. Ruth Ekstedt, 30 p.; Nicke, f. Gustavsson, och Foya, f. G. B. Gustavsson funno inga föremål och blevo följaktligen »poänglösa».

Kritik över tävlingen kommer att givas på en klubb-afton.

Vid midnattstiden började stugan utrymmas, sedan »lotornas» godsaker började taga slut.

Undertecknad framför härmed sitt tack för den utomordentliga hjälp, som jag fick av, förutom nämnda, stenograf Nilsson och herrar Dahl och Göransson.

På återseende!

S—d.

iften 1938 Kr. 6:—

Gymnastikdirektör Fru Margitta Sergén, Gävle, med Tre Sangs Fox efter uppvisningen i Sandviken.

Från vår Gävleavdelning

Det är inte bara här i Stockholm som det arbetas för våra hundar, erkännerligen schäferhundar. Nej, visst inte, det finns arbetsvilligt folk även på andra orter, i Göteborg, Södertälje och Gävle. Det är om förhållanden på sistnämnda plats, som jag nu ämnar skriva några ord.

Vår underavdelning i Gävle under hr Nils Lundqvists ledning har gått framåt och räknar — hör och häpna — inte mindre än ett 40-tal medlemmar. Den, som under någon tid arbetat inom svenska kennelväsendet vet säkert, vad det betyder att samla ihop så många specialintresserade medlemmar på en och samma plats. Göteborg ligger ju som bekant betydligt över i nummerär, men så är Göteborg också landets andra stad. Trots diverse motigheter, fortsätter våra medlemmar i Gävle med omnejd att arbeta. De anordna dressyrkurser, som ledas av Kennel Tre Sangs innehavare, hr Nils Lundqvist. Beträffande dessa kurser, så ha en del intermezzon förekommit. Tidigare har det tillgätt så, att kurserna varit öppna för hundar av alla raser, detta emedan ingen annan klubb ordnat med dressyr av hundar i Gävle. Enligt SKK:s stadgar, så arbetar den Svenska Kennelassociationen för den ädla hundaveln och för spridandet av upplysning angående sådana hundars rationella skötsel och vård. Detta senare har nog, om man vill vara ärlig, kommit i skymundan, mest beroende därpå, att inga lämpliga kursledare stått att uppbringa var som helst inom vårt land. En kursledares uppgift är inte så lätt. Han måste själv kunna dressera ett djur. Han måste

kunna överföra detta sitt kunnande på andra, något som inte alla gånger är så lätt. I Gävle har klubben en verklig förmåga, en person, som kan sin sak. Denna person är hr Lundqvist, som visat detta i handling. Svenska Schäferhundklubben har ingått till SKK med begäran att få anordna kurser, öppna för hundar av andra raser än schäfer, på orter, där SKK eller med denna associerad brukshunds-klubb icke anordnar sådana. Denna vår, i sakens intresse, vällovliga begäran torde väl knappast kunna avslås av SKK, som därmed skulle motarbeta sina egna intressen, nämligen att få så mycket hyfs som möjligt på både hundar och förare i vårt avlånga land.

Den 7 november hade Gävleavdelningen anordnat en mycket lyckad och talrikt besökt uppvisning med schäferhundar i Sandviken. Fyrahundratjugo betalande hade infunnit sig och åsågo med liv och lust den utmärkta av hr Lundqvist ledda uppvisningen.

Vi citera Sandvikens tidning, vars medarbetare skrev om uppvisningen ifråga dagen efter:

»Svenska Schäferhundklubbens underavdelning i Gefle med omnejd — långt namn — hade i söndags anordnat en trevlig och intressant dressyruppvisning på idrottsplatsen inför en publik på c:a 300 personer (420 betalande. Red. ann.).

Ordföranden i klubben köpman Nils Lundqvist, hälsade de närvarande välkomna och presenterade de fyra hundarna. Från början hade det varit avsett att tio hundar skulle visa sina färdigheter, men en del samverkande omständigheter hade gjort, att endast så få kunde ställa upp. Det blev desto mindre en mycket roande och välarrangerad uppvisning, som väckte de närvarandes synnerliga förtjusning.

Programmet omfattade till huvudsaklig del appelldressyr och avsåg att visa, hur långt hunddressyren kan drivas utan »hugg och slag». Där var linförlighet, apportering, hopp av olika slag, skyddshundsdressyr, transport och bevakning och mycket annat.

Publiken fick tjänstgöra som domare och utdela det pris, som skänkts till bästa hund. Priset tillföll kraftige Tre Sangs Fox, som framfördes av fru Margitta Sergén, Gefle. Hunden äges av köpman Nils Lundqvist och vann publikens bevägenhet genom företrädesvis en rad vackra hopp.

C—>

Så långt Sandvikens tidning. Förutom Fox deltog hundarna Fjällvargens Molly, förare Kapten Ernst Wiström, Gävle, Dolly, förare herr E. Holmgren, Harnås, samt Lorry, förare herr Bror Jansson, Upplandsbodarne.

Uppvisningen gav avdelningen en icke så liten slant i kassan. Detta tillskott var, om man får tro skattmästaren, synnerligen välkommet.

En söndag härförleden hade undertecknad nöjet att besöka Gävle avdelning och då hålla ett s. k. föredrag = hundprat med skioptikonbilder rörande schäferhundens exteriör och annat. Föredraget föregicks av avdelningens årsmöte, som hölls under fröken Lalla Johanssons ordförandeskap. Som klubbens förtroendeman utsågs hr Nils Lundqvist. Det beslöts att anordna en draghundstävling i Gävle, till vilken andra klubbens medlemmar skulle inbjudas. En kommitté, bestående av styrelsen för avdelningen med biträde av fru Margitta Sergén fick i uppdrag att ordna med saken. Tävlingen skulle vara en tränings dito.

Det var glädjande, att avdelningen sätter igång med någonting praktiskt, ty våra schäferhundar är bruksdjur och måste också behandlas som sådana. Låt inte denna förnämliga hundras bli ett offer för blotta sällskapstanken. I

detta sammanhang torde det vara på sin plats att påminna om uppfödarnas ansvar vid val av avelsdjur. Uppföd icke spinkiga, vinthundslänkande, nervösa varelser. Schäferhunden skall visserligen inte vara för tung och klumpig, men den skall å andra sidan inte heller vara för spinkig, ty det är som regel dessa högställda, spinkiga och kläna exemplar, som äro nervösast.

Gävleavdelningen har uppdragit åt undertecknad att till alla Sveriges schäferhundägare och övriga hundägare framföra hälsningen En God Jul och Ett Lyckosamt och Gott Nytt år!

Sigfr. Sund.

P. S.

Vid mitt besök i Gävle, reste jag ut till Tre Sängs Kennel, för att på ort och ställe konstatera, om det av vissa personer utslungade klandret mot kennelns lokaliteter och mot densamma skötsel hade något verkligt för sig. Jag infann mig i hundstallet klockan 8,00 och sammanträffade med den yngling, som sköter stallet. Då jag frågade efter herr Lundqvist, fick jag till svar, att han hade rest till Söderhamn. Jag omtalade mitt ärende och bad att få inspektera inrättningen, som jag fann vara den bästa tänkbara såväl ifråga om hygien som utrymme. Där fanns bad- och trimningsrum, kök, valprum, varm och kallt vatten och värmeledning m. m. — Det må vara nog sagt om stallets förträfflighet. Jag kan inte underlåta att med skärpa fördöma utspridandet av här ifrågavarande ofördelaktiga rykte. Den person, som gjort detta, har tydligen icke besökt kenneln. Om så är fallet, måste denne ha utspritt lögnerna av argt uppsåt eller mot bättre vetande —!

D. S.

”Det seende ögat”

De flesta blinda personer säga, att människorna äro vänliga mot dem. Vår och en med vilka de komma i beröring önska hjälpa dem, men endast ett fåtal av de blinda kvinnorna och männen i detta land (Amerika) hava hunden som »det seende ögat».

Många människor betrakta sin syn såsom någonting självklart. De förstå ofta inte, att rent slarv kan leda till blindhet. Det är ett sorgligt faktum, att hälften av de 114 tusen blinda personerna i U. S. A. kunde blivit räddade, om de kommit under behandling i god tid av modern medicinsk vetenskap. Mycket av denna omvårdnad negligerades beträffande våra ögon under den spädaste åldern. Särskilt föräldrarna skulle noga begrunda denna sak och på så sätt förhindra den oerhörda tragik, som bristande synförmåga utgör för människosläktet.

Vilka äro då symtomerna vid nedsatt synförmåga?

De vanligaste ögonfelen äro när- och långsynthet och astigmatiska fel, vilka vanligen kunna rättas till genom bruk av glasögon. Fullkomlig förlust av synförmågan är ytterst allvarligt. Mången gång har uppstått blindhet såsom följsjukdom vid svaga symtomen av syfilis.

Vanliga symtom på nedsatt synförmåga är, att personer ifråga vandrar såsom i en dimma. Människor i allmänhet förstå inte, vilken skada de utsätta sina ögon för genom att anstränga dem, t. ex. i dimma. Det är vidare absolut förkastligt att sängliggande läsa, utan skall man i så fall befinna sig i halvliggande ställning. Låt aldrig någon kvacksalvare plåstra med Edra ögon, utan vänd Eder till läkareexpert.

En blind med sin ledarehund.

Så fort människorna bliva äldre nedsättes elasticiteten i ögats lins. Musklerna utföra icke längre samma perfekta arbete som tidigare. Personen ifråga får svårare och svårare att läsa och se utan glasögon, som rättar till ögats fel.

Skolbarnen i de flesta Amerikanska staterna underkastas undersökning av ögonen, men tyvärr återkomma dessa undersökningar icke regelbundet. Varje vuxen person skulle låta undersöka sig av en specialist åtminstone vart annat år, för att han eller hon skulle kunna bevara sin goda syn så länge som möjligt.

Vår bild bredvid dessa rader visar en ledarehund och en blind.

De Amerikanska försäkringsbolagen, som ju även hava blinda bland sin klientel, lära enligt vad vi hört utbilda ledarehund, som sedan ställas till de blindas förfogande. Dessa hundar minska oerhört mycket de stora risker, som de blinda utsätts för, då de i en storstads trafikvimmel röra sig ensamma.

Vi skola återkomma till detta synnerligen intressanta problem, då man knappast kan tänka sig en ädlare uppgift, än att genom våra hundar kunna bistå denna kategori medmänniskor, som berövats gudagåvan att kunna se skapelsens underverk.

Vi hoppas att en gång kunna på vårt arbetsprogram upptaga blindhundsutbildningen.

På nyåret börjar en ny dressyrkurs.

KENNEL AV GLÄNTAN

Vår högt värderade hedersledamot Källarmästare Elis Hedström, Bacchi Wapen, Stockholm, har numera nedlagt sin förnämliga Kennel av Gläntan. För att den yngre delen av Svenska Schäferhundklubbens medlemmar skall få en hum om i vilken utsträckning en av pionjärerna inom svensk schäferhundavel arbetat för denna ras, införes bilder av några hundar, som tillhört kenneln. Fröken Hedström med champ. Tell av Gläntan omgives av några tävlingshundar, d. v. s. schäfrar. Fröken Hedström har varit en god tävlingsförarinna, och hennes älsklingshund Tell en god tävlingshund. Klubbens korresponderande ledamot, kriminalmannen Tuveesson i Västervik, har på ett synnerligen förtjänstfullt sätt biträtt hr Hedström med hundarnas uppfostran. Längst ned på bilden se vi bilder av några sällskapshundar. Hundarna äro: 1) Champ. Tell av Gläntan med matte, frk Hedström; 2) Champ Jim; 3) Mimosa av Gläntan; 4) Sepp av Gläntan; 5) Dou-Dou av Gläntan; 6) Champ. Lord av Danskegård; 7) Buster; 8) Billo II av Gläntan; 9) Dolly av Klyckense; 10) Billo från Ottodahl; 11) Stråman av Gläntan; 12) En Maltesergrupp; 13) Bess av Gläntan samt 14) wippethunden Fly och taxen Tipp av Stenåsa.

**God Jul
och Gott Nytt År**

tillönskas av:

ANDREASSON, H, Dir. Troj och Kunja, Mölndal.
KENNEL av DALHEIM, Göteborg.
ANDERSSON, INGE, Erro och Mitzi, Göteborg.
SVENSSON, B. E., Chaufför, Göteborg.
KARLSSON, GEORG med FRU, Göteborg.
ERIKSSON, JOHN med FRU, Göteborg.
BROBERG, ERIK med FRU, Göteborg.
SAXLING, ARVID med FRU, Göteborg.
JOHANSSON, GÖSTA med FÄSTMÖ, Göteborg.
ANDERSSON, E. T. med FRU, Göteborg.
KRANTZ, OSKAR med DISA, Göteborg.
JOHANSSON, ENAR med FRU, Göteborg.
MARTINSSON, E. med FRU, Göteborg.
STRÖM, A. E. med FRU, Göteborg.
LORNÉ, E. med FRU, Göteborg.
EKSTEDT, RUTH, (Kelloo) Stockholm.
SOLÅKERS TARZAN med LILLMATTE.
BAMSE med MATTE, Stockholm.
ENGSTRÖM, IRIS, (Rossy), Stockholm.
JANSSON, HJALMAR, (Jerry), Stockholm.
EKSTEDT, GUNNAR, Stockholm.
PORTUS å JACK, Stockholm.
HERMANSSON, E. med FRU, Enskede.
GULDBRANDSON, ERNST med FRU, Stockholm.
SVEA och ERIC SANDSTEDT, Stockholm.
ESSIE med MATTE, Stockholm.
KENNEL EXCELSIOR, Stockholm.
SUND, SIGFR. med FRU.
NORRA FÖRSTÄDERNAS TREDJE-LAG, Bissi, Miss
och Zaras.
RUFF, MATTE och HUSSE, Kohagen.
MIRA med MATTE, Stockholm.
ZETTELUND, ROLF med FRU.
BERGSTRÖM, A.

K E N N E L

S O L Å K E R

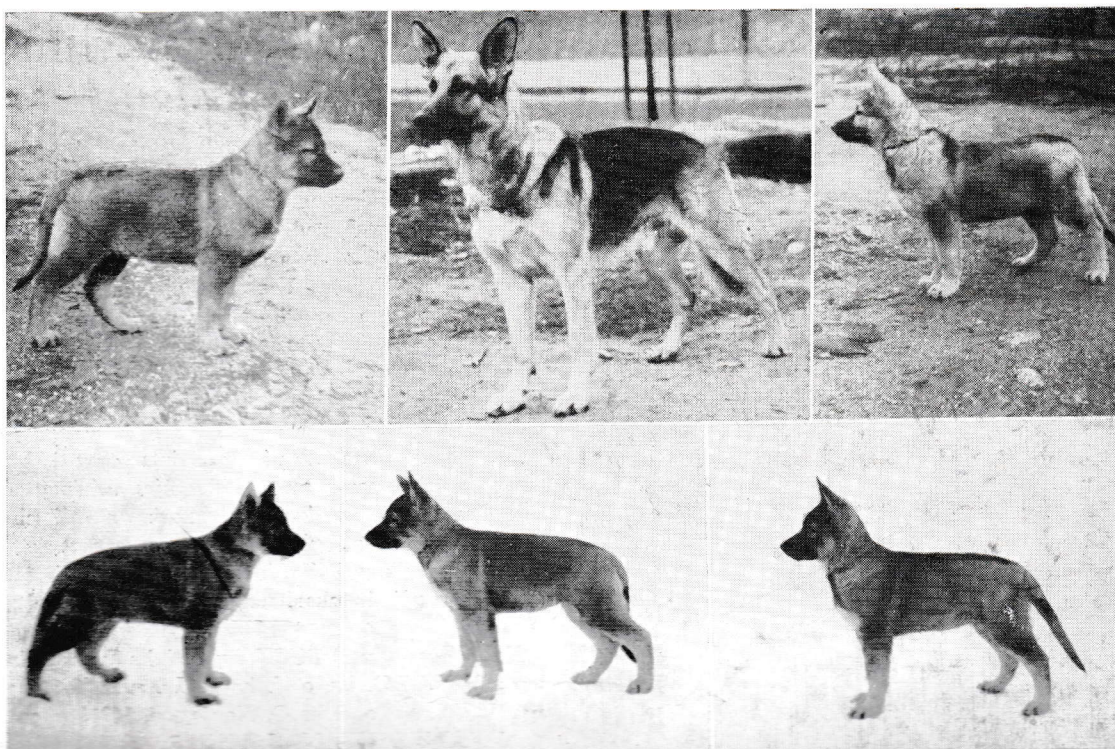
På dressyrkursavslutning

Den, som hade sina vägar åt Mariebergshället på torsdagskvällen den 9 dec., funderade säkert på vad som var å färde, då han fick se en hel massa schäferhundar, ledda av sina hussar och mattar, försvinna in på Kungl. Signalregementets kaserngård. — Jo, hemligheten var den, att Svenska Schäferhundklubben haft sin höstkurs förlagd dit, sedan klubben förhindrats att disponera sin sedvanliga plats, nämligen gamla Posis ridhus vid Storgatan. Vederbörande, som hade hand om lokaliteterna, kände sig icke trakterad av något hundfrämmande, varför vår ansökan helt sonika blev avslagen, och vi blevo nödsakade att se oss om efter något annat. När nöden är som störst, är hjälpen som närmast — plägar man säga. Vi vände oss till chefen för Östra fördelningen, generalmajor Testrup, som, sedan vi framlagt våra synpunkter, upplät Kungl. Signalregementets förträffliga ridhus, som ifråga om ljus och hygien är det andra vida överlägset. Dessutom ha vi under hela den pågående kurstiden åtnjutit ett mycket vänligt bemötande från all personal vid Signalregementet. — Till alla och envar som bidragit till att vi fingo disponera ridhuset och till dem, som gjort det trevligt för oss, klubbens hjärtliga tack.

Nu, då vi lyckats finna en verkligt trevlig dressyrlokal, gäller det för oss att uppträda så med våra hundar, att vi kunna påräkna att få återkomma.

Samtidigt som vår ovannämnda ansökan beviljades, hemställdes genom fördelningen, att vi skulle medverka till att schäferhundar från vår klubb ställdes till svenska arméns förfogande. D. v. s. sändes upp till arméns hundgård i Sollefteå. Vid denna hundgård, som står under den kände kennelmannen major E. Edströms, överinseende med biträde av fanjunkare Bergström, utbildas hundar till militärtjänst såsom sjukvårds-, rapport- och draghundsändamål. Hundgården bedriver uppfödning av hundar, som skall utgöra stamtruppen, men dessutom måste armén förfoga över en reservtrupp. För detta senare ändamål inkallas privathundar, som då få genomgå en allsidig utbildning i såväl appell- som bruksdressyr. Om någon av våra medlemmar äro intresserade av ifrågavarande spörsmål och önskar närmare upplysning i ärendet, så tillskriv major Edström under adress: Hundgården Sollefteå.

Jag höll på att alldeles glömma bort vad denna uppsats egentligen skulle avse, nämligen en redogörelse över kursavslutningen. Som sagt så försvunno en massa schäferhundar in på regementsgården och jag följde som vanligt nyfiket efter. Det var verkligen roligt att se alla dessa väluppfostrade både hussar, mattar och hundar, som mottogos av vår uppskattade dressyrledare, hr Axel Brandt, som nedlagt och nedlägger ett oerhört arbete för våra hundars uppfostran. Vidare såg jag en del bekanta ansikten inom klubben, däribland hrr Eric Sandstedt, kursens inspektör, Lennart Bolmström samt klubbens allt i allo skattmästaren Hjalmar Jansson — han, som på nyåret börjar med sitt evinnerliga krävande på årsavgifter etc. De bägge först nämnda hade infunnit sig för att bedöma de olika ekipagens prestationer. Det skulle nämligen avhållas en liten tävling. — Jag var verkligen nyfiken på vad som komma skulle. Vad som intresserade mig mest var förarnas sätt att handskas med sina djur. Avsikten med våra kurser är ju som bekant att utbilda hundförare. Följaktligen är det inte meningen att på en så kort tid, som kursen pågår, hinna nöjaktigt utbilda hundarna. Först som

9 veckor gammal kull efter imp. *BILLO VON HANNOVER*, SZ 487366 (i mitten ö. raden), u. *VARGA*, 446 DD, övre raden fr. v. *BILLA*, äg. skräddarmästare Axel Wahlbeck, Stockholm, samt *MOLLY*, äg. hr Gustav Lööf, Kiruna; nedre rad. fr. h. *VARGA* och *HEIDI*, vilka stanna i kenneln, samt *KARRY*, äg. målarmästare Carl Nygren, Södertälje. Samtliga valpar med tillnamnet *EX CELSIOR*.

sist kan jag säga, att jag blev angenämt överraskad, ty det var helt enkelt storartade saker, som presterades av såväl förare som hundar. Det visade sig nämligen, att hundarna lärt sig en hel del och förarna visade sig också kunna rätta till ett begånget fel på ett trevligt sätt. Roligt var att se huru villigt alla hundarna följde sina förare och huru de med glädje sågo upp i sina förares ansikten för att där söka utrona vad som husse eller matte önskade begära av dem.

Jag skall nu försöka mig på att så gott sig göra låter presentera de olika ekipagen. Som första hund visade sig Draghems Ajax, förare Agronom Hans Landgren. Det var ett trevligt par med gott samförstånd mellan förare och hund. Om Ajax inte struntat i apporten och låtit bli att tillämpa det s. k. tysta skallet, hade han efter den jämna appellen i övrigt säkert placerat sig på prislstan. Resultatet blev 57½ poäng. — Hr Evert Sandströms Kitty skötte sig bra, men gjorde ett par svaga moment, som drog ned henne betydligt — noll i apportering och svagt betyg i klättershoppet. Hon erhöll 53½ poäng. — Hr F. Lundblad med Dou-Dou gjorde ett gott arbete och ekipaget placerade sig som fyra i prislstan efter att ha klarat samtliga prov. För 67½ poäng erhöles de en minnesbägare. — Den lilla trevliga tiken Maudi Excelsior, som äges av fröken Sundin och fördes av herr Johansson, hade varit segern ganska nära, om hon inte av kärlek till sin tillfälliga husse lämnat sin plats vid platsliggande i grupp, vilken malör kostade henne 18 dyrbara poäng. Hon placerade sig emellertid som sexa och uppnådde 61 poäng. — Fröden Mia Norinder med Mac placerade sig visserligen sist på listan, men blev i alla fall godkänd. Resultatet blev 31 poäng. — Tonny, äg. hr John Granberg, förare fröken Granberg, klarade alla moment, dock med låga poäng utom i platsliggande i grupp, där det blev full poäng. Slutpoängen löd på 49½. — Ett

övertygande par utgjorde Draghems Klämm i sällskap med sin matte, Fru Stina Göransson, som övertagit husses roll denna kväll. Klämm snodde åt sig inte mindre än 75 poäng, en tredje placering och en minnesbägare, trots en nolla för sin insats i apporteringens sköna konst. — En liten trevlig hund var Bonny, som inte kom riktigt till sin rätt tack vare husses, ing. Hj. Nilsson, inte så lyckade inverkan på honom. Men den bristen ordnar sig alltid. Emellertid blev det en 5:e placering med samma poäng som fyran, 67½ poäng och en minnesbägare. — Fru Österbergs Lady var en bra hund, som så många andra skällde tyst. Tiken var i övrigt genomgående god och erhöles 60 poäng. — En liten pigg krabat lydande namnet Jim, äg. hr Kurt Pahlén, klarade samtliga moment, dock med en del låga siffror, och erhöles sammanlagt 60½ poäng och en sjundeplacering. — Clodo, äg. hr K. Bohlin, förare hr Ripmark, verkade vara en trevlig hund, som gjorde tvenne dåliga moment, skall och apportering, och var därmed distanserad. Sammanlagt blev det emellertid 58 poäng. — Stjärnhunden blev i den utvalda samlingen ingen mindre än Kåwestugans Ross, äg. och förare hr F. Englund, som dokumenterade sig som en god förare. Ross svaga moment var skall på kommando. Emellertid erövrade han segerpalmen med sina uppnådda 83½ poäng. För prestationen erhöles husse kursledarens ståtliga minnesbägare. — Hade lilla Katja inte haft så brått till sin matte, fröken Märta Sjögren, och därmed sumpande inte mindre än 18 poäng, hade vännen Kåwestugans Ross fått sett i kikaren efter palmkvisten, ty Katja fick trots malören 73 poäng, 2:a placering och en minnesbägare. Bravo! Sist startade en liten vovve lydande namnet Zarjo, äg. och förare hr B. Bång, som struntade i apporten och berövades också därmed en upplagd 5:e placering. Han erhöles nämligen 63½ poäng.

Med detta är mina intryck från avslutningstävlingen

nedtecknade. Nu återstår blott för mig att till de tävlande framföra klubbens lyckönskan för de uppnådda, goda resultatet, som förplikta till fortsatt arbete för hundens vidare utbildning. — Låt nu icke detta avslutningstillfälle bli det sista besöket på klubbens dressyr- och samlingsplatser, utan sök Eder ut till Västberga sportstuga och deltag i förekommande saker, som ha med hunduppfostran att skaffa. Deltag i klubbens tävlingar av ena eller andra slaget.

Till sist en hemställan: »Gör propaganda för de kurser, varav Ni haft förmånen att bevista en, som jag förmodar utfallit till Eder belåtenhet!»

Nästa år hoppas jag att ingen av årets kursdeltagare fattas i medlemsförteckningen —!

Sigfr. Sund.

Tjänstehundarna Blüchy och Schäfy, äg. statspolisman Albin Johansson, Karlskrona.

En glädjande nyhet!

Från Karlskrona horisont skymtar en avdelning av Svenska Schäferhundklubben. Schäferhundägarna där ämna gå ur Sv. Sällskapshundklubben och bilda en avdelning av vår klubb, skriver statspolisman Albin Johansson, som vill göra gällande, att de mycket väl skulle våga taga ett nappatag med stockholmshundarna, ty det har under sommaren tränats oerhört där nere. De ha avhållit en tävling med schäferhundar, därvid placeringen blev följande (poängsummorna har vännen Johansson försiktigtvis underlåtit att lämna): 1) Vargo, äg. hr Gottfrid Eriksson, Karlskrona, 2) Buck, äg. hr Olle Nilsson, Karlskrona, 3) Cito, äg. hr E. Berg, Karlskrona, 4) Tjappa, äg. hr Erik Nyman, Karlskrona, 5) Key av Magderud, äg. verkm. Nils Almryd, Karlskrona, 6) Sappo, äg. G. Eriksson, Rödeby, 7) Schäfer, äg. Fru Elsa Rosberg, Karlskrona, 8) Cito, äg. hr Elfrid Karlsson, Karlskrona, 9) Kent, äg. underofficer Allan Hansson, Holmsjö, och 10) Scheik, äg. hr Erik Persson, Karlskrona.

Vår styrelse kommer med all sannolikhet att med glädje bevilja en ansökan i ifrågavarande fall från schäferhundägarna i Karlskrona med omnejd. Man får hoppas, att klubben med det snaraste kan sätta igång med en utställning i Blekinge.

Skyddshundstävling i Södertälje

Söndagen den 24 okt. 1937 hade klubben genom sin avdelning Södertälje anordnat en skyddshundstävling. Avslutningen var storartad. Femton förare med hundar deltog. Goda resultat uppnåddes och må här särskilt framhållas nybörjarhunden Puck, äg. o. f. Herr Sven Sellin. Dessutom deltog tre nybörjare, varav Klodo från Södertälje, äg. o. f. Herr Ernst Lövgren, gjorde dagens bästa spårprestation, som vi på en kommande klubbafon i sällskap med övriga spårresultat komma att visa på den vita duken. Den gode Vargamors Pojk lade beslag på segerpalmen och erövrade sin första inteckning i Champion Bucks vandringspris samt Södertäljeavdelningens Vandringspris för alltid. Skyddsh. segrarinnan 1937 ch. Fjällvargens Kickan, som gjorde ett utomordentligt gott arbete, förlorade tävlingen, därför att hon icke lyckades finna något föremål i sakstövningen. Följande resultat uppnåddes:

Nybörjareklass: 1) PUCK, äg. o. f. hr Sven Sellin, 240 p. Hp.; 2) KLODO, äg. o. f. hr E. Lövgren, 201 $\frac{2}{3}$ p. Hp.; 3) BICKY, äg. o. f. hr G. Nordeman, 149 $\frac{1}{3}$ p. samt godkänd KÄWESTUGANS LEIPT, äg. o. f. hr Axel Weinmar, 147 $\frac{1}{3}$ p.

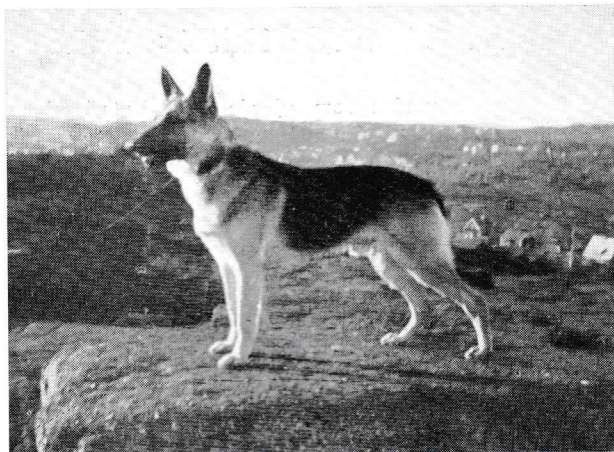
Öppen klass: 1) FOYA, äg. o. f. hr G. B. Gustavsson, 234 $\frac{1}{3}$ p. Hp, samt 2) VAKT, f. hr Sven Friberg junior, 190 $\frac{2}{3}$ p., Bickys pris till tävlingens yngsta förare (15 år).

Segrareklass: 1) VARGAMORS POJK, äg. o. f. hr E. F. Andersson, 264 p. Hp samt vandringspris enl. ovan; 2) VARGEN EXCELSIOR, äg. o. f. hr U. Friberg, 259 $\frac{2}{3}$ p. Hp; 3) Ch. FJÄLLVARGENS KICKAN, äg. o. f. hr C. E. Sjögren, 259 $\frac{1}{3}$ p. Hp; 4) Ch. BOY, äg. o. f. hr G. Axner, 239 p.; RINTY, äg. o. f. hr Claes Andersson, 232 $\frac{2}{3}$ p. godk.; CARA, äg. o. f. hr Westin, 228 $\frac{2}{3}$ p. godkänd; RUTMARKSBORGS LOX, äg. o. f. hr E. Guldbrandsson, 214 $\frac{1}{3}$ p. godkänd; SCHEIK, äg. o. f. hr M. Norman, 192 p. samt BONN AV CORONA, äg. o. f. hr Enqvist, 173 $\frac{2}{3}$ p. —I tävlingen ingick ej vattenarbete.

Sigfr. Sund.

Tre glada »lotter» i Västberga sportstugas dörröppning.

Solåkers Arab, äg. Bengt Olov Augustsson, Nya Varvet, uppf. tulltjänsteman Ivar Olsson. Arab erövrade på sin 1-års dag 1:sta pris i ungd. och öppen klass samt extra pris.

Från Göteborg

Svenska Schäferhundklubben göteborgsavdelning hade klubbafton i Göteborgs Motorförenings lokaler den 17 nov. Över 60 personer voro närvarande. Först höll klubbens ordf., herr Saxling, ett intressant föredrag över hundens dressyr, varvid han särskilt vände sig till deltagarna i den pågående dressyrkursen. Livliga applåder följde. Därefter förevisade klubbens kassör, herr Andreasson, film från olika utställningar i Oslo, Malmö, Södertälje och Göteborg, samt från den pågående dressyrkursen, varvid de närvarande deltagarna naturligtvis hade ganska roligt av att se sig själva med sina hundar vid de första lektionerna och huru de sedan förbättrade sig för varje gång. Applåderna något starkare än förut. Så följde kaffedrickning med tårter, småbröd och en storartad skånsk spettekaka. Sedan var det prisutdelning från årets serietävlingar. Herr Georg Karlsson med Tell blev numro ett med 1045 poäng. En representant från Ståbergs Konservfabriker höll så ett reklamföreläsning över firmans hundkonserver »Scotty» (Dog-food), såsom varande en utmärkt hundproviant och utdelades en burk gratis till var och en av de närvarande. Efter detta trädde dansen med liv och lust till banjo och dragspel, avbruten en gång med allsång av schäferhundsvisan och det givna fyrfaldiga hurrandet för schäfern. En i allo trevlig och angenäm klubbafton avslutades frampå småtimmarna.

E. L.

”Vårt tryckeri”

Under än längre tid har Svensk Schäferhundklubben låtit trycka tidskriften VÅRA SCHÄFERHUNDAR hos Bodonitryck, 26 Artillerigatan, som alltid utfört ifrågasvarande arbete till full belåtenhet. Tryckerilokalen har kanske inte fyllt kraven på bekvämlighet och hygien, men detta har emellertid icke hindrat, att det tryckeriarbete, som utförts därstädes, varit det bästa tänkbara. Nu har tryckeriet flyttat till en amman mera rymlig och på alla sätt och vis mycket bättre lokal, som är inrymd i huset n:r 38 Hamngatan, ingång från Beridarebangatan 16. Tryckeriets telefon är 1190 38.

För den tid, som jag haft nöjet att samarbeta med Bodonitrycks innehavare och personal, vill jag härmed framföra mitt förbindligaste tack.

S. Sund.

Spår- och rapporthundstävlingen

Vid klubbens spår- och rapporthundstävling i Västberga den 7 nov. 1937 godkändes följande hundar: Spårhundsklass: Ruff, äg. o. f. hr David Olsson, 496 $\frac{2}{3}$ p., 1 pris skl. Rapporthundsklass: nybörjarklass: Björn Excelsior, äg. o. f. hr A. Lennmalm, 1 pris, 98 p.; öppen klass: Rutmarksborgs Lox, äg. o. f. hr E. Guldbbrandson, 1 pris, 120 p. — I bägge tävlingarna tillhoppa startade 10 förare.

S. A. Johansson.

Resultat från Skyddshundstävlingen

Söndagen den 5 sept. 1937 avhöll klubben sin stora hösttävling för skyddshundar vid Västberga. Vädret var utmärkt och många hade sökt sig dit ut, för att se de goda prestationerna. Femton förare med sina hundar ställde upp till tävlan, därav 5 i nybörjare-, 3 i öppen- och 7 i segrareklassen.

Följande resultat uppnåddes: i nybörjareklass: 1) Foya, äg. o. f. hr G. B. Gustavsson, 1 pris, 222 $\frac{1}{3}$ p. Hp., 2) Wolf, äg. landsfiskal I. Sundvallson, f. hr Axel Brandt, 2 pris, 201 $\frac{2}{3}$ p., Kåwestugans Negus, Kåwestugans Leipt och Bicky blevo ej godkända.

Öppen klass: 1) Billo vom Hannover, äg. o. f. hr Å. Engström, 1 pris, 202 $\frac{2}{3}$ p. Hp.; 2) Clea av Rekola, äg. o. f. fru Signe Österman, 2 pris, 182 p. samt Boy, äg. o. f. hr Rundqvist, 163 $\frac{2}{3}$ p.

Sejerareklass:

1) ch. Fjällvargens Kickan, äg. o. f. hr C. E. Sjögren, 1 pris, Hp., 281 $\frac{1}{3}$ p., Vargamors Pojk, äg. o. f. hr E. F. Andersson 2 pris, Hp., 257 p., Cara, äg. o. f. hr K. A. Westin, 3 pris, Hp., 245 $\frac{2}{3}$ p., ch. Boy äg. G. Axné, 4 pris, 242 p. Godkända blevo: Vargen, Excelsior, äg. o. f. hr U. Friberg, 233 $\frac{2}{3}$ p.; Scheik, äg. o. f. hr M. Norman, 187 p.; samt Bonn av Corona, äg. o. f. hr Enqvist, 178 $\frac{2}{3}$ p.

Lennart Bolmström.

Deltag i Gävleavdelningens draghundstävling!

I pressläggningsögonblicket meddelas per telefon, att Klubbens Gävleavdelning anordnar en träningsstävling med draghundar den 23 jan. 1938. Start och mål kommer att förläggas till den numera bland turister kända och uppskattade nöjesplatsen Furuviik. Avdelningsstyrelsen anordnar tävlingen i samråd med styrelsen för nämnda park. Medlemmar, som äro intresserade av att deltaga i nämnda tävling, torde hänvända sig till avdelningens ordförande, Köpman Nils Lundqvist, Persbacka, Gävle, tel. 5695.

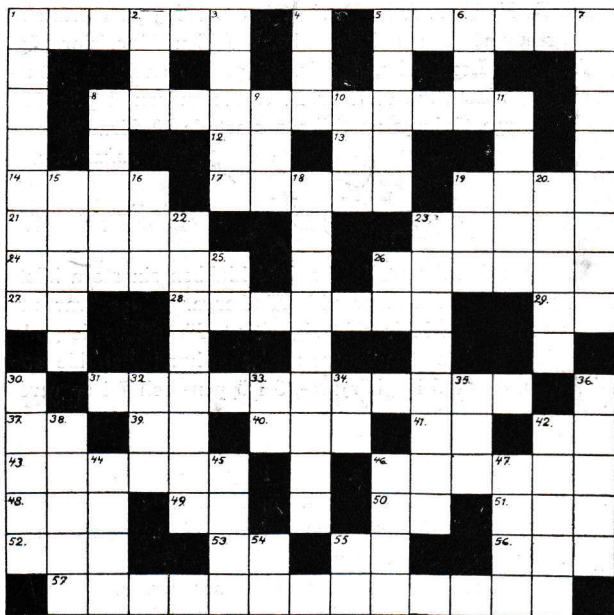
*

Hundlitteratur: HUNDENS PSYKOLOGI är titeln på en nytkommen bok på bokförlaget Natur och Kultur. Den är skriven av den berömda professorn vid fysiologiska laboratoriet i Groningen, F. J. J. Buytendijk. Utan att närmare gå in på bokens innehåll, torde man kunna säga, att densamma är väl värd att studera av personer, som äro intresserade av våra fyrfota vänner s. k. själsliv. Priset är: 5:50, inb. 7:25.

S—d.

Korsord

av
Ing. G. Ekstedt.

Lodrätt:

1. Här har klubben anordnat tävlingar. 2. Ett grässläkte. Förekommer i Sverige. 3. Måste alla hundar få. 4. Bör en skyddsdresserad schäfer ej vara rädd för. 5. En sådan borde haft användning för en skyddshund. 6. Är vår schäfer för oss. 7. Är mycket viktigt för alla brukshundar. 8. Är också tandem. 9. Alltid välkommen även i hundtävlingar. 10. Våg. 11. Här har klubben anordnat utställningar. 15. Djurnamn i bestämd form. 16. I. 18. Bör förekomma, då hunden skall över ett plank. 19. I samband därmed tänker man främst på vinteridrott. 20. På sådan förekomma myrar. 22. Kan även sitta på hustak. 23. På 64° nordlig bredd. 25. Ej säkert att man är givmild, då man tänker göra något sådant. 26. Ägare till Haga. 30. Användes till draghund. 32. Biflod till Donau. 33. Kan bli, när man på baken rutschar utför Helagsfjället. 34. Kraftigare än fläkt. 35. En av Luthers främste motståndare. 36. I fråga om sin fyrfota vän bör man allt emellanåt göra detta. 38. Gör violinisten. 42. Kan en schäfer hjälpa oss mot. 44. Stad och kvinnonamn. 45. Under året. 46. I Örebro län. 47. Stärkelsemjöl. 54. Område. 55. T. ex. utrop efter bordsvisa.

Vågrätt:

1. Smått. 5. Bo för en hundsläkting. 8. Bör en brukshund kunna. 12. Två. 13. Officiell beteckning för stat i U.S.A. 14. Hårig. 17. Bildas av kolonner uppbärande valvbågar. 19. Blir följden, om man låter sin hund springa lös utan tillsyn. 21. Pris för län. 23. Bjärt. 24. Får ej ske, då hunden skall ligga plats. 26. Var synnerligen stor som skald. 27. Kan vara en uppmaning. 28. Finnes på klubbens förardiplom. 29. Är Roslagen synnerligen rik på. 31. Tillhör appellen. 37. I denna tidskrift ofta förekommande signatur. 39. Okänd. 40. Lång bit. 41. Norrländsk registerbeteckning. 42. Folke Andersson. 43. Blomma med trådformig stängel. 46. Är och skall schäferna vara. 48. Sådan har schäferna många. 49. Kemiskt tecken. 50. Idrottstidning. 51. Extremitet. 52. Kommer från Bernalperna. 53. Kemiskt tecken för alkalimetall. 55. Känd tidning. 56. Koloniområde i Indien. Även landsmål. 57. För rapporthundar.

Amerikas trognaste hund

Fenomenhunden som gjorde en orienteringslöpning på 3.000 mil för att hitta hem till sin husse och kommer att bli filmstjärna på kuppen. Får post från Amerikas alla hörn.

I Silverton, i den amerikanska staten Oregon, bor en schäferhund, som just nu är U. S. A:s mest hyllade husdjur. Från när och fjärran rinner en ström av beundrare och turister, som vill ta en plåt av den kloka vovven eller åtminstone skryta med att ha sett honom räcka vacker tass. Bobby, som det märkliga djuret heter, får varje dag med posten kakor och prinskorvar från de mest skilda platser i landet, skäller i ljudfilmsjournaler och ger intervjuer som vilken annan publikgunstling som helst.

Den händelse som gjorde Bobby känd och respekterad, hade sin upprinnelse i januari i år, då hans husbonde, en farmare, tog honom med sig på en resa till Wolcott i Indiana. Det blev en lång resa på hela 3.000 mil, innan de nådde fram till målet. I Wolcott inträffade det ledsamma, allt att döma gick det så till, att en herre som förälskat sig i det vackra djuret, gav honom ett halsband och tog honom med sig hem. När farmaren efter att ha utträttat något ärende hos en affärsvän, kom ut på gatan, där han lämnat hunden, var han och förblev försvunnen. En annons i stadens tidning hade ingen effekt, och inte ens polisen kunde uträtta något. Farmaren sköt upp hemresan flera dagar, men till sist måste han fara sin väg, ensam och besviken.

Bobby var minst lika förtvivlad över skilsmässan som sin husbonde. Han vantrivdes i sitt nya hem, och en dag lyckades han slippa lös ur sitt fängelse och rymma sin kos. Så började han en vandring, som väl ingen annan hund före honom har uppvisat maken till, en fotvandring på hela 3.000 mil över den amerikanska kontinenten. Det var mitt i smällkalla vintern som han startade resan. Utan att förtrötta plumsade han genom snö och issörja över de fruktade Klippiga Bergen, och tog sig över floder som bara var halvvägs tillfrusna. Det fanns skogvaktare, som tog honom för en varg och sköt efter honom, men det avskräckte honom inte det ringaste. På de ställen, där det fanns broar, traskade han över dem, men åtminstone en gång simmade han över den iskalla Missouri. Naturligtvis fanns det också folk, som visade Bobby gästfrihet, när de förstod, att han var stadd på en lång resa och inte begärde mer än en bit bröd och ett varmt viloläger över natten. Efteråt, när Bobbys prestation blivit känd genom tidningarna, har en hel mängd människor skrivit till hans ägare och berättat vilken väg han tog. Det visade sig, att han aldrig brytt sig om att stanna på samma ställe ens en enda dag, utan så fort han blivit utvilad, strävade han oförtrutet vidare utan att bry sig om några lockrop. Samtidigt kom också ett annat bevis på hans energi i dagen. Trots sitt goda spårsinne hade han i tre och en halv månads tid vandrat kring i cirkel, innan han slutligen kom in på rätt kurs.

Avmagrad och med tilltufsad päls dök han slutligen upp på sin ägares farm i Silverton och man kan väl fatta husbondens förvåning, då han fick se Bobby med förnöjda svansviftningar galoppa emot honom. Över ett halvt år hade då gått, sedan han miste hunden, och han hade för länge sedan uppgett hoppet att få se honom igen.

— — —

Bobbys 3.000-milafärd har väckt stor sensation i Amerika, där rekordprestationerna stå högt i kurs. Och följden har blivit, att han utvalts till hela nationens favorit. Inte nog med att djurskyddsföreningar och klubbar för hundvänner har valt honom till »hedersmedlem», han har också fått ett anbud av mera lönande slag — från Hollywood. En filmfirma skall nu göra en inspelning av Bobbys spännande äventyr, och snart får vi alltså se dem på vita duken.
(Ur L. L. 1936.)

En sällsynt utmärkelse

På klubbens höstsammanträde blev inneh. av Kennel Excelsior, fröken Sophie Wolter, Stockholm, tilldelad klubbens stora förgyllda jetong. Fröken Wolter har som bekant under många år bedrivit uppfödning av schäferhundar. Att denna uppfödning inte varit en sådan där »på måfå» uppfödning visa med all önskvärd tydlighet de på våra och SKK:s utställningar uppnådda resultaten till fulla väl. Få torde väl de uppfödare vara — som kunna uppvisa något liknande resultat som fröken Wolter. Kennel Excelsior, ett färdämligt namn, har erövat inte mindre än ett tiotal 1:a pris i uppfödareklass. Dessutom har Kenneln även lagt vantarna på Svenska Schäferhundklubbens stora, ståtliga vandringspokal till bästa uppfödaregrupp, vilken pokal nu står med så gott som bara namnet Excelsior. Det var blott den »minnesrika» utställningen 1935 på hösten som ett annat namn ingraverades på densamma nämligen: »Ramona».

Enligt ett tidigare styrelsebeslut, skall den kennel, som å klubbens utställningar erövat minst 5 första pris i uppfödareklass, tilldelas utmärkelsen ifråga.

Få se, vilken kennel, som härnäst har nöjet att mottaga denna klubbens absolut förnämsta utmärkelse —!

Sätt igång jakten efter profén ärade uppfödare. Kennelarna Käwestugan och av Ringön hava f. n. vissa utsikter —!

En kennel, som på senaste året börjat sin verksamhet med schäferhundavel, är Soläkers Kennel, inneh. Tulltjänsteman Ivar Olsson, Stockholm. Herr Olsson, som hitintills endast arbetat med rena import och på så sätt tillfört vår schäferstam nytt blod, har visat uppfödningens arbetet sin speciella uppmärksamhet genom att skänka klubben en 6 mån. gammal tikvalp, vars försäljningssumma är avsedd till inköp av ett vandringspris i stället för det av fröken Wolter erövrade. För gåvan ett hjärtligt tack.

Ärade uppfödare, vi träffas på 1938 års utställningar till en kamp om första prisen.

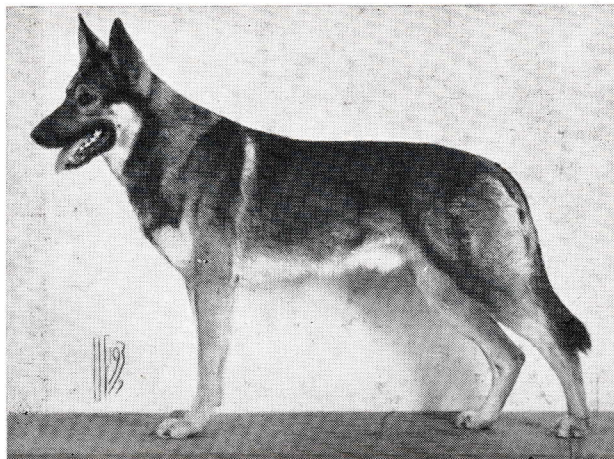
— d.

Lord (Oden) av Fenrisulven

står till avelstjänst för lämpliga tikar
(se 1:a sid. av denna tidskrift).

IMP. LANGUSTE VOM HAUS SCHÜTTING SZ 494806 födde den 24/11 tio (4, 6) valpar efter IMP. BILLO VON HANNOVER SZ 487366, 2+3 valp. pålagda, Tikens äg. kennel Excelsior, frk. Sophie Wolter, Stockholm.

En beklaglig olyckshändelse

Björn Excelsior.

För någon tid sedan inträffade en beklaglig olyckshändelse, som kommenterades i dagspressen. Den vackra och trevliga schäferhunden Björn Excelsior råkade under promenad på Katarinavägen i sällskap med »Matte» hoppa upp på en stenbarriär mot den djupt belägna Stadsgårdshamnen, från vilken barriär han, utan att »matte» kunde hindra detta, råkade glida ned mot Stadsgårdssidan, med påföljd, att han föll ned på den hårda gatan 20-tal meter nedanför Katarinavägen. Björn ljöt en ögonblicklig död.

*

Obs! Enligt meddelande från SKK:s styrelse får vår klubb under 1938 åren endast en utställning med segrareklass.

*

Svenska Schäferhundklubben

Ordförande: Avdelningschef Helge Scholander, 31 Krukmakaregatan, 2 tr., tel. 42 30 39 och SF samt 41 54 34 efter kl. 19.

Sekreterare: Fröken Anna-Greta Sellman, 18 Styrmanngatan, 2 tr., tel. 60 80 04.

Skattmästare: Telegrafjänsteman Hjalmar Jansson, 39 Bondegatan, 3 tr., tel. 40 33 18.

Klubbens adress är: Svenska Schäferhundklubbens sekreterare Fröken A.-G. Sellman, 18 Styrmanngatan, 2 tr., Stockholm.

*

Göteborgsavdelningens adress är: Svenska Schäferhundklubbens Göteborgsavd., Box 11, Mölndal.

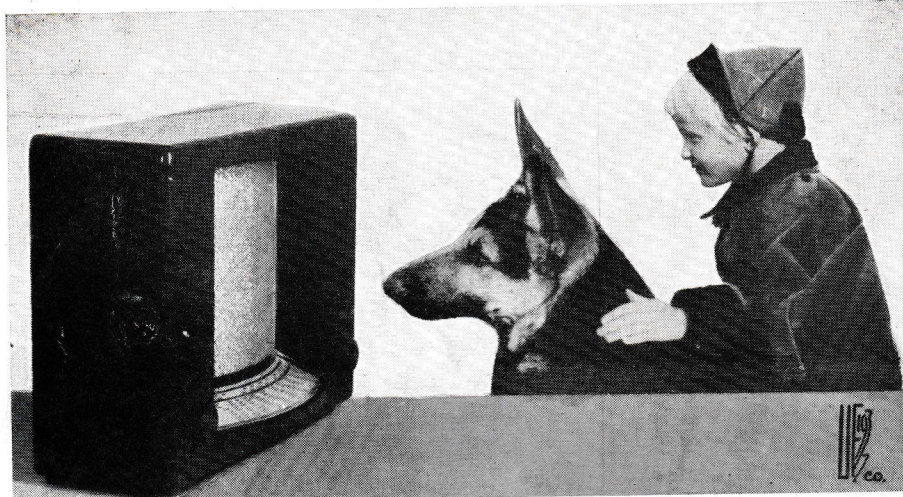
Södertäljevadningens adress är: Polisman Ernst Lövgren, Dalagatan 9, Södertälje.

Gävlevadningens adress är: Svenska Schäferhundklubbens Avd. i Gävle m. omnejd, Fredriksskans, Gävle.

*

Har Ni läst

dressyrboken Jag och Min hund samt Hundägarens Fick-kalender? av Eric Sandstedt.

Köp en ny el-
ler byt ut den
gamla radio-
apparaten hos
klubbmedlem-
men

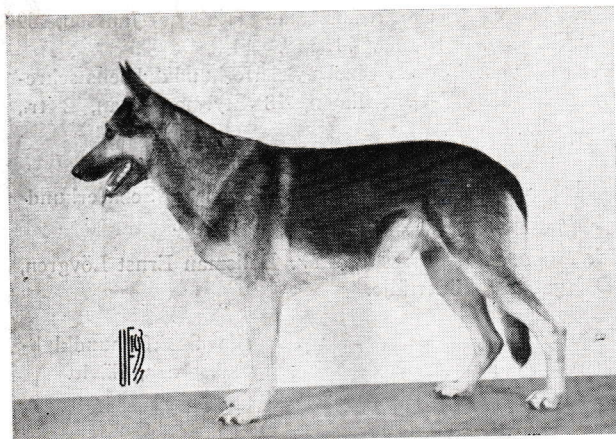
Axel Hellgren
87 Skånegatan 87
Tel. 41 27 92

Till avelstjänst

Kåwestugans Leipt, 532 K K. äg. Herr o. Fru
Axel Weinar, Juringe 267. Tel. Segeltorp 391.

Till avelstjänst

MORGAN I, 918 G. G.,
som erövrat 2 st. 1:a pr. i skl. och cert.,
därav ett int. skönhetscert., hänv. till äg.
A. Eriksson, 50 Roslagsgat. Stockholm
Tel. 31 04 66

G. AHLBERG

Veterinär vid Svenska Hundskyddsföreningen
Mottagning 9—10, 18—19. Ej tisdagskvällar
Sjukbesök efter anmälan per telefon,
Tel. 43 37 42, Götgatan 27, Tel. 41 57 21

VETERINÄR

P. Viridén

Rörstrandsgatan 8
Mottagn. efter överenskommelse per tel.
31 88 20

När Ni köper en hund

glöm ej att omedelbart

försäkra den i

Skandinaviska Kreatursförsäkrings- bolaget

Ersättning jämväl för jakthund, som
under jakt försvinner och ej
tillrättakommer!

Upplysningar genom bolagets ombud eller
direkt från huvudkontoret, Barnhusgatan 3,
Postfack 592, Stockholm 1. Tel. 10 21 64

Pris kr. 1:25